

видѣла є Отца; и какъ казвашь ты: покажи ми Отца? Не вѣрвашь ли чѣ азъ (сѣмь) въ Отца, и Отецъ є въ мене? дѣла-ты които азъ ви говорю, отъ себе си вы не говорю; но Отецъ който прѣбѣждаетъ въ мене, дѣла-та той прави. Вѣрвайте ми чѣ азъ (сѣмь) въ Отца, и Отецъ є въ мене; ако ли не, вѣрвайте ми за тѣхъ дѣла. Истина, истина ви казвамъ, който вѣрваетъ въ мене, дѣла-та които правя азъ, и той же (вы) прави: и по голѣмъ отъ тѣхъ же прави: защото азъ отхождамъ при Отца си. И какъ то просите отъ Отца въ имя-то мое, же го направя; за да сѣ прослави Отецъ въ сына. Ако попросите нѣщо въ мое имя, азъ же (го) направя. Ако имате любовь къ мнѣ, удержите мои заповѣди. И азъ же умолю Отца, и же вы даде другъ утѣшитель, да прѣбѣдетъ съ вами въ вѣки, Духъ-тъ на истину-та, кого-то свѣтъ-тъ не може да приеми; защото го не види, нито го познава; а вы го познаете, защото прѣбѣждаетъ съ вами, и въ васъ же бѣдетъ. Нѣма да вы оставя сирацы: же дождь при васъ. Оце малко и свѣтъ-тъ вече нѣма да ма виждаетъ; а вы ма видите; защото азъ сѣмь живъ, и вы же бѣдете живы. Въ онзи день вы же узнаете, чѣ азъ сѣмь въ Отца си, и вы въ мене, и азъ въ васъ. Който има мои заповѣди и вы держите, той є цю ма любви; а който ма любитъ, возлюбленъ же бѣдетъ отъ Отца ми; и азъ же го возлюблю и же явлю себе си немѣ. Казва мѣ Иуда (не-

Искаріотскій): Господи, цю є то-ва дѣло же явишь себе си намъ, а не на свѣтъ-тъ? Отговори Исусъ и рече мѣ: Кой-то любитъ мене, же удержитъ мое-то слово; и Отецъ ми же го возлюбитъ, и же дождетъ при него, и же направимъ жилище у него. Който не любитъ мене мои слова не держитъ; и слово-то, което слышите не є мое но на Отца който ма є проводилъ. Тока вы сказахъ, дождь сѣмь оце съ васъ. Утѣшитель-тъ, Духъ Святый, кого-то Отецъ же (вы) проводитъ въ мое имя, той же вы научите сичко, и же вы напомните сичко цю вы сѣмь рекъ. Миръ ви оставяю; ма миръ ви даю; азъ не ви даю, какъто свѣтъ-тъ дава. Да сѣ не смѣщаетъ сердце-то вы, нито да сѣ устрашаетъ. Чѣхъ-те чѣ азъ вы рѣкохъ: Отидамъ си, и же дождь при васъ. Ако ма любвахъ, возрадовали сѣ быхъ за тока цю рѣкохъ: Отхождамъ при Отца; защото Отецъ мой є по голѣмъ отъ мене. И сега вы рѣкохъ прѣди да бѣдетъ; чѣ когато сѣ събѣдетъ да повѣрватъ. Отъ сега съ васъ нѣма много да говорю; защото иде князь-тъ на този свѣтъ, и [той] нѣма нищо въ мене. Но за да познае свѣтъ-тъ, чѣ азъ люблю Отца, и какъто ми є Отецъ заповѣдалъ, така правя. Станете, да отидемъ отъ тѣка. Азъ сѣмь истинна-та лоза, и Отецъ ми є земледѣлецъ-тъ. Сѣка една прѣчка въ мене, ко-то не приноситъ плода, отрѣзва ю; и сѣка цю дава плодъ, очистя ю, за да даде по-много плода. Вы сега стѣ чисти, заради

СЛОВО-ТО